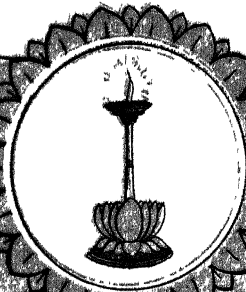

సత్యవేద సారథి

స నా త న సా ర థి

సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలద్వారా మానవజాతియొక్క
సామాజిక నైతిక అధ్యాత్మికాభివృద్ధి కర్పితము

సంపుటము 15

జనవరి '73

సంచిక 12

విషయానుక్రమణిక

--:చిత్రము:--

“ అజం, అవ్యయం, నిత్యం, అవినాశనం ”

రామకథా రస వాహిని (36): భగవాన్ శ్రీసత్య సాయి బాబా	449
కవితాంజలి	రంగినీ సత్యనారాయణరాజు 460
పండితులకు	శ్రీవారి ఆశీర్వాదనములు 461
పవిత్రం : విచిత్రం	M. జగేష్ కామత్, MB. B. S 466
“ ఇవి పిల్లకి ”	గొగోయి 471
జీసస్ క్రైస్ట్.	శ్రీవారి దివ్యసందేశము. 478
శ్రీసత్యసాయి సత్సంగ సమాచారములు:	484
	పుస్తక సూచి: 483

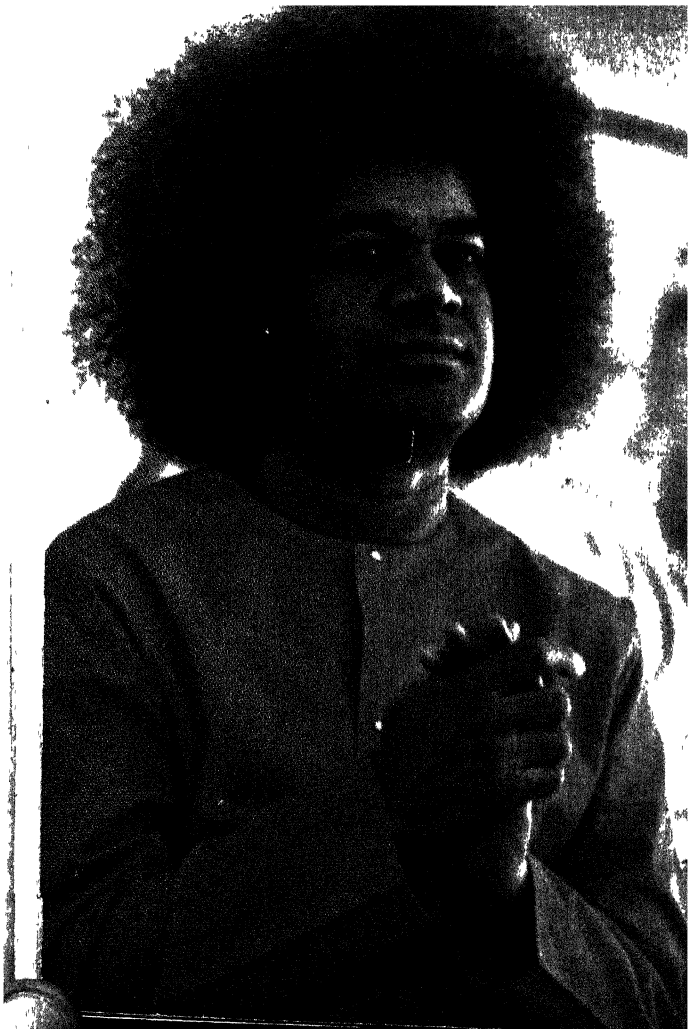
—:శ్రీ వారి కార్యక్రమములు:—

బాబావారు ప్రశాంతి నిలయము నుదున్నారా అని తెలిసికొనగోరు ఖిత్తులు ఎడిటర్ సనాతన సారథి, ప్రశాంతినిలయము పోస్టు, పెనుకొండతాలూకా అనంతపురం జిల్లా, అనే విలాసమునకు రిషయికార్డుగాని రిస్లయిపెయిడ్ టెలిగ్రాంగాని పంపితే కొత్త చెఱుపు 30 PCO ఫోన్ చేపితే తెలుసగలము

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

TC 8721 నుండి TC 9687 వరకు

మీ రసీదు కార్డులోను ఈ పత్రికలోని మీ విలాసపు కాగితములోనూ మీ చందా గడువు ఏ సం॥ ఏ నెలవరకు, అని తెలుపే నంబర్లున్నవి, గమనించండి. మార్చి '73 సంచిక నుండి మీరు కొత్త చందాలు కట్టవలసి యున్నచో (ఇదివరకు పంపించెదల) పెరిగివరి 15 తేదీలోపల, (సం॥ రూ 4) రాధ్యాయము చేరుకట్టు పంపవలయును.

రామ కథా రస శ్రీ వాహిని

శ్రీసత్యసాయిబాబా

36

సీతకు నవ్వు

రాముడు సీతకు కర్తవ్యములను బోధించుచుండగా సీతకు పట్టరాని నవ్వువచ్చినది. వకవైపున తనకు సిగ్గు వేసినది. అంతటితో తాను పూరకుఁ డక, రామా! తాము దశరథమహారాజు పుత్రుడవై, ఇంత చాటు మాటలు చెప్పుట నేనిదివరకెన్నడునూ వినలేదు; తల్లి తండ్రి తోబుట్టు. కొడుకు, కోడలు మొదలయిన వారందరూ వారు వారు చేసుకొన్న పుణ్యపాపములనుపట్టి శుభాశుభములను నుభవింతురు, భార్య ఒక్కతే భర్త అనుభవించే శుభా

శుభములతో భాగమును వహించును, అనుభవించును దశరథమహారాజు మిమ్ములను అడవికి పోమన్నాడన్న నన్ను కూడనూ పొమ్మన్నటులనే, అడదానికి ఆ తండ్రి పోషించగలరు; కొడుకు ఆదరించ గలడు. చెలికలెసేవించ గలదు అంతేకాని వారు నాకు దిక్కుకారు.

మీరు పలుకు పలుకులు నాకునవ్వు పుట్టించుచున్నది, పెండ్లి కాక పూర్వమే నాకు నాతండ్రి సర్వ దర్మములనూ బోధించెను, నేను అజ్ఞానురాలునుకాను; లేక స్వార్థపరురాలను కాను; అంతకంటే మొండికైనము నాను లేదు, సర్వధర్మములూ తెలిసిన నాకు మిమ్మ ప్రత్యేక ధర్మములు చెప్ప నక్కర లేదు.

నేనిక్కడున్నకదా అత్త మామ, మరది, ప్రభువులను యేరీతిగా ఆదరించాలి సేవించాలి అని యోచించ వలెను? నేను మీతోనేవుండునపుడు ఇతరులను సేవించ వలసిన పని నాకేమున్నది? మీరు చెప్పనవసరమేమున్నది, నేను అనందముగా మీతో బయలు దేరి వత్తును.

తీరని ఆశ

అరణ్య వాసము చేయవలెనని నాకు యేంతో కాలమునుండే వకతీరని అశకలదు, అది ఈనాడు నా పతిదేవునితోనే ప్రాప్తించుట నా అధ్యష్టము. మీరు ఈ

విషయమున రాకూడదని శాసించిననూ నేను వినను; నా మాటవిని లేదని మీరు కోపగించకుడు; త్రాగి పారబోసిన నీరువలే నన్ను ఇక్కడ విడచి పోవుట మీకు నీతికాదు, నా మాట మీరునమ్మండి. నేను వక్కక్షణమైనా అయోధ్యలో వుండను; మీవేంట తీసుకొని పొండు.

అని పావములు పట్టిప్రార్థించెను. మీకు పట్టాభిషేకము జరుగలేదే అను చింత నాకేమాత్రమునూ లేదు. నాకుమీరు ప్రధానముకాని రాజ్యాభిషేకము ప్రధానము కాదు మీరొక్కరున్న అదే నారాజ్యము, అదేనాభాగ్యం. అని బ్రతిమలాడినది. అంత రామచంద్రుడు. అడవులన్న సామాన్యము కాదనియూ అందులో క్రూరమృగములు, రాక్షసులు మహాగజదొంగలు చేరియుందురనియూ అంతే కాక నదులు దట్టమైన పొదలు దాటవలసి వచ్చుననియూ నీవు యేనాడు నడచినదానవు కావు కనుక చాలాశ్రమ పడవలసివచ్చును అని అనేకరకముల, రాముడు అడ్డు చెప్ప జొచ్చెను.

సీ తఆశించే సేవ

అంత సీత! ప్రభూ యెట్టి క్రూరమృగములున్ననూ యెంతటి దట్టమైన అరణ్యమయిననూ మీరు వెంటవుండగా అవినన్నేమి చేయును? అరణ్యములలో పయనము చేయుట నాకు బాగుగా తెలుసును, అవి నాకేమాత్రమూ

బాధనందించవు. నేనేముందు నడచుచూ మీకు దారియేర్పరచవలెనన్ననూ మరింత సంతోషముతో ముండ్లు రాళ్ళు కంపలు ఏరి పారవేసి మీకుహాయిని కలిగింతును. అట్టి సేవచేయుటకైననూ నన్ను మీవెంట గొనిపొండు ఈ అయోధ్యా అంతఃపురమన నాకిట్టి సేవలభించలేదు; అన్ని సేవలు దాసదాసీలు చేయుచుండ, నేనెంతయో విచారించుచుండెడిదానను.

దాస దాసీలు లేని ఆ అరణ్యమున నాప్రభుసేవ నేనే చేయవలసి వుండును; అది నా భాగ్యము, అట్టి పవిత్ర అవకాశమును నాకందించి ధన్యురాలను చేయవలెనని, పరిపరి విధముల ప్రార్థించు సీతను చూచి, రాముడు జాలి నొంది,

సీతా! నీవుచెప్పినటుల అక్కడ నివసించుటకు కాదు; ఆ నాడు నీవు బాధపడవలసి వచ్చును; యోచించుకొమ్ము, అనిరాముడుఅనేక రీతుల తెలుపెను. అంత సీత, రామా! మీప్రతమునకు నేనెట్టిభంగమునూ కలిగించను. మామాటల పట్టి మీరేదియో దాచుచున్నటుల కనుపించుచున్నది. నా దగ్గర గుట్టెందుకు? మీతో పాటు వనమధుగంధ వాసనలు అఘ్రూణీస్తూ, కందమూలాదులను భక్షించి నీమముతో బ్రహ్మచారిణీ ప్రతమును పాటించును.

యేంతమందినో కాపాడు ఇలకులపతికి నన్ను కాపాడుటచేతకానిదా? నేను నమ్మను! నాకదికావాలి ఇది కావాలని మిమ్ములను బాధింపను. మీకు యేట్టి శ్రమనూ కలిగించను. అందించను. ప్రభూ! నేను మీతో రాక తప్పదు. మీ పాదముల చెంత పవళింతును. అది నాకు పరమానందముచేకూర్చును. రామా! మీరుతప్ప నేను అన్యులను యెరుగను; మిమ్ములను విడచి నిమిష ముండను; వుండలేను. అట్లుమీరు పట్టుపట్టి నన్ను అయోధ్యలో వదలి వెళ్ళితిరా, మీరు అరణ్యముచేరక పూర్వమే సీత ప్రాణములతో వుండదు; ఇది పరమ సత్యము.

భరించటము భారము

అని కన్నీళ్లతో కలక పారిపోయినవి. అప్పుడు రాముడు ఆమెను సమాధానపరచుచూ, ఓ సీతా! నీవు మహాకూలీనవు. ధర్మిష్టవు. నీవు నీ ధర్మము నాచరించుచూ ఇక్కడనే యుండుట మంచిది, నీవు నీకు తోచినటుల చేయకూడదు, నీకు ఇష్టమొచ్చినటుల చేయకూడదు, నీకు ఇష్టమొచ్చినటుల చేయుటకు స్వాతంత్ర్యములేదు నేను చెప్పినటులనే వినవలసియుండును. కాన నీవిక ఈ అలోచనను వపలుము నీమంచికే నేను చెప్పుచున్నాను

నిన్ను భరించటము నాకు అతి భారము. పెద్ద పెద కొండలనుండి జారిపడె శూయేళ్ళూ, కొండగుహలలో

నివసించు క్రూరమృగముల గర్జనలు మహాభయంకరంగా వుండును; సింహశార్థాలాది మృగములు విచ్చలవిడిగా సంచరించుచుండును; నదులు దాటి పోవలసియుండును; పెద్ద పెద్ద గుండ్లూ, బండలనుంచి ధుముకపలసి యుండును; ఇట్టి యిబ్బందులన్నియూ యోచించితే నీకు ఇంతగట్టిగా చెప్పవలసి వచ్చెను.

జటలు ధరించి వల్కలాలు కట్టుకొని ఋషుల జీవితమును గడుపవలసి యుండును. మేము సంధ్యావంద నములాచరించువేళ నికెట్టి అపాయములైనా సంభవించ వచ్చు. మేము యెట్టి అపదలందునూ ఆ నీమమును వీడ మన్నది నీకు బాగుగా తెలియును. యేసమయము మెట్లుండునో చెప్పలేము.

సీతకు భయమెందులకు?

అని రాముడు అనేకరకములు భయపెట్టుమాటలకు సీత యేమాత్రమూ వెరువక. రామా! పల్లెపడచులకు, శాస్త్రహీనులకూ, అజ్ఞానజడబుద్ధులకూ చెప్పినటుల నాకు నూ చెప్పనక్కర లేదు. మీ శక్తి సామర్థ్యములు నేను బాగుగా యెరుగుదును, మీకు చేతకానివంటూ ఈలోకము నందేకాదు, పదునాలుగు లోకములందునూలేదు. అట్లు మీరు నా వేంటనున్న, నాకు భయమెందులకు, పోనీ! నేను యేక్రూరమృగములనోటనో పడితిన్న తమసన్నిధిలో

అనందముగా పాణవసులు వీడుటకు నేనుసంసిద్ధమే; కాని, నీవులేని జీవితాన్ని నేనంగీకరించను.

సీత రాముని అర్ధాంగిని

నాకు ఇష్టమొచ్చినటులచేయుటకు అధికారము లేదని, అంటిరి. ఇదిమీకు తెలిసి చెప్పితిరా? లేక నన్ను మోసపుచ్చుటకు ఆడినమాటలో, నాకర్థమగుటలేదు! మీకుయ్యే హక్కులున్నవో అన్ని హక్కులూ నాకునూ వున్నవి నేను అర్ధాంగిని, మీదేహములో సగభాగము నాహక్కు; నా దేహములో సగభాగము మీహక్కు అంతే కాని మీకు మీరుస్వతంత్రులు కారు. నాకు నేను స్వతంత్రులను కాను, నా విషయమున మీకెంతటి అధికారమో, మీ విషయమున నాకెంతటి అధికారము కలదు

అయితే నేను అధికారమును పట్టి వాదించుటలేదు మీ అండదండలనుకోరి అడుచున్న మాటలివి: అని గట్టిగా పలికిన సీతవలుకులకు రాముడు మరింత, గట్టిగా.

సీతా ! నీవు హక్కుల విషయములలో చిక్కులు పడుచున్నావు. నేను అరణ్యమునకు వెళ్ళుటచేత. వృద్ధులైన నాతల్లిదండ్రులు, నాకొరకై విలపించుచుందురు. అట్టి సమయమున నీవు అత్తమామల మనస్సును కనిపెట్టి వారలకు తగిన సేవలు చేయుచూ, ధైర్యమును తెలుపుచూ వుండుట నీ కర్తవ్యము.

కౌసల్య కౌకబోధః సీత కౌకబోధ

సమయమును పట్టి మెలుగుట మంచిది. వారల చెంతవుండి వారిని సేవించు; అదే నాకు ఆనందము, అని రాముడు నిర్ధారణ చేసినటుల శాసించెను. అందుకు సీత చిరునవ్వు నవ్వి రామా! కన్నకొడుకే అమ్మనాన్నలను కఠినదుఃఖమున ముంచి తనపట్టే భల్లూక పట్టుగాభావించి సర్వమునూ త్యజించి అడవులకు వెళ్ళుచుండ పరాయి యింటినుండి వచ్చిన కోడల్లు అత్తమామలను వేదార్చుటలో బాధ్యతుండునో, మీరే యోచించుడు! కన్నకొడుకును వీడలేక కారడవులకు తానుకూడా వత్తునని కన్నులు కాయలు కాచునటుల యేడ్చినను ఆమెకు పతి సేవనే ప్రధాన కర్తవ్యమనియూ, కన్నకొడుకు ప్రేమపై, కట్టుకొన్న భర్తను వదలివచ్చుట ఇష్టాకువంశమునకే తీరని అపకీర్తి అని మహా మహా ధర్మములు కౌసల్యకు భోధించి, ఇప్పుడు నా చెంతకు రాగానే, నాకు అత్తమామల సేవనే కర్తవ్యమని బోధించుటలో, యేది సత్యమో మీరే యోచించుడు.

సతికి పతి దైవమన్నది, వక కౌసల్యకేకాదు; లోకములోని సమస్త స్త్రీజాతికే కలదన్న సత్యమును మరచిరి, కాబోలు! కౌసల్యకు చెప్పిన నీతులు నానుమాత్రము యెందుకు అన్వయింపవో చెప్పరైతిరి.

మీరెన్నిచెప్పిననూ, నేను పతిజాడనువీడను. మీ మాటను మీరుచున్నానన్న కోపముతో నన్ను వధించిననూ సంతసించును, కానీ, మిమ్మువీడి వుండలేను.

న్న నాటి కథ

రామచంద్రా! మీరు వనవాసము చేతునని చెప్పిన తోడనే, నా చిన్ననాటివిషయము నాకు తలపుకువచ్చి యెంత వుప్పొంగితి నో, మీకు తెలియదు. నాకు పెండ్లికాక పూర్వము మాతల్లి నన్ను వడిలోకూర్చినబెట్టుకొని, నా సీతకు యెట్టిభర్తరాగలడు? (నాతల్లి మహా సాధ్వీమణురాలు) అట్టి సద్గుణ సంపన్నుడు చిక్కునోలేదో, అని నా తలనిమురుచూ యోచించుచుండ, వకానొక తాపసాంగన అంతఃపురమునకువచ్చి అమ్మను చూడగోరుచున్నదని దాసి వచ్చి తెలుపగనే, అమ్మ నన్ను ప్రక్కకుతీసి, లేచి వెళ్ళెను. అప్పుడే నేనుకూడనూ అమ్మజతలో వెళ్ళితిని. తాపసాంగనకు నా తల్లి నమస్కరించి, నన్నుకూడనూ నమస్కరించమని కోరెను. అమ్మ అజ్ఞును శిరసావహించి నమస్కరించగా, ఆ తాపసాంగన నన్ను మనసారచూచి, అమ్మా! మీ బిడ్డ పతితో వనవాసము చేయును, అనిచెప్పెను.

అంత మాతల్లి, పెండ్లియే కాలేదు. పతితో వెళ్ళు ఓక్కడ? అని పక్కున నవ్వుగా: కాదు, కాదు, పెండ్లి

అయిన తదువాత - పతితో కొంతకాలము వనములందు నివసించవలసివచ్చును, అని గట్టిగాచెప్పి వెళ్లెను.

ఆనాటిమొదలు నెటివరకూ పతితో వనములకు వెళ్లుట యెప్పుడు? అని ఉవ్విళ్ళూరుచున్నాను! అట్టి నాచిర కాలవాంఛ నెరవేర్చి నన్నానందపెట్టుడు, అని పాదంబులపైబడి, ప్రార్థించు సీతనుచూచి,

రాముడు జాలిగా, ప్రియతో సీతను లేవనెత్తి “సీతా! నాలోని రహస్యమును నీకుచెప్పక మరెవ్వరికితెలుపుదును? వినుము! నీవు చిన్నవయస్సుదానవు. అడవులలో అనేకమంది ఋషులూ మునులూ వుండుటచేత నేను వారలను సేవించుటకై వెళ్ళవలసియుండును. అప్పుడు అక్కడికి అనేకమంది రాజపుత్రులు రాజులూ వేటకైవచ్చి అశ్రమములను సంహరించుటకు వత్తురు. అట్లవచ్చినప్పుడు వారల దృష్టి నీపై పడవచ్చును. తదుపరి అందునిమిత్తమై చేయు ప్రయత్నములు అనేకముగా జరుగవచ్చును. కాన. నేను తాపస వేషమున నుండుటచే వారలతో తగవులు పెట్టుకొనుట మంచిది కాదు. ఈ కారణముల ననుసరించి యైనను నీవు ఆయోధ్యలో వుండుము!

అని రాముడు చెప్పుచుండి: సీత “రామా! మీరు సామాన్య మానవులవలె ఇట్టి కట్టు కడలను చెప్పి నన్ను వంచించుట న్యాయముకాదు. మీరు ప్రక్కనుండగా సురేశ్వరుడు సహితము నావంక కన్నెత్తి అనుసూ

చూడలేడు. అట్లుచూచెనా, తాను అక్కడనే భస్మమై పోగలడు. ఈ మాటపైననూ నన్ను మీవెంటగొనిపోక తప్పదు. యెందుకన, మీరు నా వెంట వుండకుండిన, నేను వంటరిగా అయోధ్యలోవుండిన, అట్టివి సంభవించు నేమో? లేదా; నేను ఇతరుల అనందమునుచూచి, ఓర్వలేక బాధపడుదునేమో? కాన. నన్నువంటరిగా వదలక జంటగా గొనిపోవుటలో మనయిరువురి పేరు ప్రతిష్ఠలూ జగద్వ్యాప్తిగాగలదు.

చంద్రుడు -- వెన్నెల

అంతేకాదు. "రామా! నీవు రామచంద్రుడవు! నేను సీతాజాతను; అనగా చంద్రునినుండి వెలువడిన చల్లని శీతలవెన్నెలను. చంద్రుడు అరణ్యమందును వెన్నెల అయోధ్యయందునూవుండ వీలుండదు కదా? చంద్రునిలో వెన్నెల కూడియేయుండును; కానీ, వియోగము సంభవించదు. ఈ రెండింటికీ నిరంతర సంయోగమేకానీ, వియోగముసంభవించదు. సంభవించెనా అది యేదో ప్రళయసమయము అయివుండవచ్చును; లేదా దుష్టసంహారమునకై శిష్టపరిపాలనకై అట్లుజరుగ వచ్చును. ఈనాడు అట్టివేవియూలేవుకనుక. మనయెడ బాటు వీలుకానిది. జరుగలేనిది, అని దృఢపలుకులు పలుకెను, సీతామాత!

(సశేషము)

క వి తాం జ లి

ఎవ్వడు నీకథామృతము నింపెనలారగ జుట్టునో--సదా
యెవ్వడు నీపాదాబ్జముల నేమరకుండ భజించునో --యతం
డెవ్వడటన్న ప్రశ్న యదయింపగనీక, వసుంధరన్ ప్రభుం
డెవ్వడు పొందనట్టి సిరినిత్తువు నిత్యము సత్యసాయిజీ:

మానవజన్మమెత్తి, మతిమాలిన వంకరదాటలందు, న
జ్ఞానమదాంధులై తిరుగు జాల్ములకీవొక దివ్వెవోచు, కా
లూనితివయ్య -- నీ రిచితమున్నతమైనది తండ్రి -- నీకధల్
గానమొనర్తులింక --దయగావుము మమ్ము శుభములిచ్చుచున్

దానవశక్తిఁ ద్రుంచగల ధర్మపు నీవు -- నిరంతరంమ్ము యుం
రూనిలి సంస్కరిన్ వ్యధలనందెడి వారికి వేణువీవు -- “ఐ
త్రానది” తీరవాసః భువిదర్శనమిచ్చితివయ్య -- విశ్వక
ల్యాణము గర్వగానిటుల -- నారయలేము భవద్విశేషముత్

ఒరులకు దోచని భావము --

లొరులకు స్ఫురియించనట్టి యుపమలు --భువిపై

నొరులెరుగని మర్మములు

విరియునుగద తండ్రి: నీవు పెదవిని విప్పన్

ఒక్కొక్క జేత్రరాజము నొక్కొక్క మతంబునకున్ బివిత్రమై
మ్రొక్కుల గాంచుచుండుటది లోకమునందు ననుశ్రుతంబు, ...నే
టిక్కడ -- “వృట్టపర్తి” -- ప్రజలెల్లరకున్ భేదకూన్యమా
చక్కని తీర్థమౌటయది --సాయి: భవన్మహిమంబు గాదొకో:

రంగినీని సత్యనారాయణరాజు

పం డి తు ల కు !

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా అందుకొండి ఆశీర్వాదములు
 ఆత్మజ్ఞాన మనివ, ఆత్మయొక్క నిజస్వరూపమును
 తెలుసు కొనుటయే; దీనికి పవిత్ర ప్రయత్నము, విశ్వాసము,
 వినయము, సత్ శీలము, అన్నీ అత్యవసరము. ఆత్మానుభవము
 లేని జీవితము సుఖజీవితము కానేరదు. ఆనందము నందిం
 చదు. పర్యతోపమమైన ఆధ్యాత్మ గ్రంథలను పఠించిననూ,
 పండితాగ్రగణ్యుడను పృథివ్యపొందిననూ, ప్రయోజనమెమీ వుం
 దదు; ప్రశాంతిలభించదు; ఆనందము అందని పదార్థముగనే
 నిలచి పోవును. పరమాత్ముని గుర్తించి, దానిలో లీనమై
 చిర సు ఖ శాంతు ల ను సంపాదించటమే మానవుని ఎత్తైక
 లక్ష్యము.

ఆలక్ష్యమును సాధించవలెనన్న. నిరంతర సాధనకు
 పూను కోవలెను. భగవంతుడు కరుణతో ఈ ప్రయత్నము
 నకు కావలసిన చైతన్యమును మానవునికి ప్రసాదించి
 యున్నాడు. అపారమైన చిత్ శక్తిని అనుగ్రహించి యున్నాడు.
 ఆ చిత్ శక్తిని క్రియాశక్తిగా మార్చి ఆమూలకముగా జ్ఞాన
 శక్తిని పొందవలెను. ఇదే పాధన.

మానవుడు మట్టికాదు, మాంసపు ముద్దకాదు. వాడు
 అమృత పుత్రుడు; ఆనందముయొక్క సెలయేరొకటి వాని

హృదయములో వున్నది. వ్యక్తి అంటే, అంగంగమల సంయోజన కాదు; అనందవిపాసను తీర్చుకొరకు ఆవేశన ననుభవించి ఆది లభించువరకూ అసంతృప్తితో అల్లాడే జీవి వ్యక్తి

అపార సంపత్తినుంచి కానీ, స్థానమానములు పేరుప్రతి స్థలవలన కానీ, అస్తి పాస్తులవలన కానీ, పాండిత్యమువలనకానీ అనందము చేకూరదు; లౌకిక అనందము భౌతిక అనందము తుచ్చమైనది, క్షణికమైనది. అయితే అట్టి అనందమే చాలు అని దానితోనే సంతృప్తిపొంది మానవుడు ఆ భ్రమలోపడి, జీవితమంతా ఆ అనందమునకై పోరాడు చున్నాడు; దీనుడై ఆత్మగౌరవమును నష్టముచేసుకొని భంగపోతున్నాడు. ఇవన్నీ వాని అజ్ఞానముయొక్క దుష్ఫలితములే.

మానవుడు తాను జన్మించే తరుణమందు రిటర్న, టిక్ ట్ తోనే వచ్చుచున్నాడు. జీవితకాలమంతయూ, అర్జించి వ్యయము చేసి, అడుతూ పాడుతూ, పడుతూ లేచుచూ కాలమును వ్యర్థము చేయుచున్నాడు. తన జీవితముయొక్క పరమోద్దేశమునేగ మనించడు. అయితే, తాను మాత్రము చివరస్థానమైన శ్మశానమునకు ప్రయాణమును నిరంతరము సాగిస్తూనేంటాడు.

ఈరీతి జనన-మరణములనే రంగులరాట్నముతో తిరుగేచి మానవునికి యే మాత్రమూ భూషణము కాదు. తనలోని వివేకవైరాగ్య విచక్షణలకు ప్రకటించి ప్రకాశింపజేసి. మానవుడు ఈ జన్మము అనే రాట్నము నుంచి తప్పించుకోవలెను. ఇదే

బుద్ధిమంతుల లక్షణము. లక్ష్యము. పుట్టిన తరువాత గిట్టక తప్పదు. అయితే, ఆ గిట్టటము, మరణమునకు పూర్ణవిరామముగా నుండవలెను. చచ్చితే. మరి బావు రాకూడదు. అంటే, జీవితాంతమునకు మునుపే, సాధనలద్వారా, ఆత్మ తత్త్వముయొక్క రహస్యమును తెలుసుకొని, నిత్యానందమను అందుకోవలెను.

అట్లచేయక పుట్టిన తక్షణమే విలపించిన వాడు. చచ్చే జ్ఞములోనూ విలపించుచూ బయలుదేరితే, కేవలము హాస్యాస్పదమే కానీ టన్ కట్టి ఆహారమును ఆరగించి శరీరమును పెంచి భూమికి బరువు నెక్కించి బాధకలిగించిన వాడగును.

కోహం కోహం అని పుట్టినవాడు, మరణించునపుడు సోహం సోహం అని అనందించవలెను. దుఃఖములు కష్ట నష్టములు వీటిని యెవరూ స్వాగతించరు, ఆశించరు; అయితే, ఆవిరాకతస్పదు మానవుని అభిలాష ఎట్లవుండిననూ, ఆవికర్మానుసారముగా వచ్చేతీరును, బాధనిచ్చేతీరును, తారుణ్యముదాటి, ముదిమిప్రారంభమయినపుడు, మరణభీతికి గురియయ్యేది సహజమైనది, తప్పనిది. దీనికి వివారణోపాయమేలేదు; జీవితము ఒకకల; కలలోని సుఖమువిజముకాదు; కలలోని బాధకుమందులేదు; అయితే, మేలుకొన్నతక్షణమే ఆ బాధతీరును, కలలోని సుఖము దుఃఖము, నవ్వు యేడ్పు. అన్నీ వట్టిభ్రమలు అని అప్పుడు జేటతెల్లమగును. ఆత్మజాగృతిపొందిన తక్షణమే, జీవితమనే తక్షణంలోని

సుఖదుఃఖ సమ్మిశ్రమమైన ద్వైతభావములన్నీ మాయమై హాయిసీయును.

ఉన్నతి అవనతి రెండింటికీ మనస్సేకారణము. అవిచే కులకు వారిమనస్సు భయంకరమైన భూతము; వివేకులకు వారిమనస్సే దేవదూతః కలుషిత మనస్సు యొప్పుదూ భయభీతులతో కంగారుపడుచుండును. సాధనలచే కల్మషమును తీసివేసిన, అది శుద్ధమై పవిత్రమై, మానవుణ్ణి అవధూతస్థానమునకు గొనిపోవును వేదోపదేశమంతా ఈఫలసిద్ధికొరకే చేయబడినది. మనోవాంఛలనూ చేష్టలనూ తీర్చిదిద్ది పరిపూర్ణతను అందించేదే వేదబోధయొక్కగురి.

జగత్తులోని ప్రతి సంభవమునకూ సంఘటనకూ కారణ ముండేవుండును. ప్రతిజీవిని, వస్తువును, కార్యమును నిర్మించి నియంత్రించి నియమించుకత్తి యొకటివున్నది. కాని అది ఆగో చరము, అదృశ్యము. ఆ కత్తిని దర్శించువిధానము, తెలుసుకొనే వుపాయము వేదశాస్త్రముల నర్థముచేసుకొని అచరణలోపెట్టితే అందరికీ హస్తగతమగును.

అయితే, అట్టి విలువగల శాస్త్రములను ప్రక్కకునెట్టి, అధికారమదమువలన అహంకారపీడితుడై తాను నడచినదే మార్గము, పలికినదే సత్యము, ఆసినదే న్యాయము, చూచినదే విజము అని సాహసించి ఆధోగతినిొందుచున్నాడు, మానవుడు. భారతీయసంస్కృతియొక్క మహత్త్వవేమి. దానిలో ఇమిడియున్న అత్యున్నతభావముల మహిమలేమి అని గుర్తించి వర్తించక, జీవి

తమునే పాడుచేసుకొంటున్నాడు. తత్ఫలితముగా, శాంతి అనేది వ్యక్తియొక్క హృదయమునుంచి, సమాజక్షేత్రమునుంచి, జగత్తుయొక్క పరిమితినుంచి పలాయనమైనది.

ఈ దినము ఇచ్చట సమావేశమైన ప్రశాంతీవిద్వాన్ మహా సభాసదస్యులు, విద్వాంసులు పండితులు అందరూ. సామాన్య జనులకు ఆత్మతత్వమును బోధించి, సనాతనధర్మము భారతీయ సంస్కృతి వీటిగొప్పతనమును వివరించి, దానిలో శ్రద్ధాభక్తులను పెంచి పోషించి అభివృద్ధిపరచి, వేదశాస్త్ర పునవిషత్తులు పురాణేతిహాసములు వీటిసారమును వారికి అందించి, వారిని ప్రజ్ఞావంతులు గావించవలసియున్నది. తామే స్వతః ఆదర్శప్రాయులుగామారి, ఆచరణశీలులుగా తయారై, సత్-చిత్-ఆనందస్వరూపుడైన పరమాత్ముని సాక్షాత్ కరించే విధానమును అనుభవరూపముగా ప్రబోధించవలెను.

మీరందరూ పృథి హృదయక్షేత్రమందునాసత్యవీజము లనుకాటి, శాటిలి పోషించు విది విన్వాసములనూ రీతీసీతులనూ బోధించి, దేశకల్యాణమునూ లోకకల్యాణమునూ సాధింతురని ఆశీర్వాదించుచున్నాను.

బాబా

[సిద్ధాపురములో జరుగిన పండితసన్మానసభకు శ్రీవారు అందించిన ఆశీర్వాచనములు]

ప వి త ౧౦! వి చి త్ ౧౦

భగవాన్ ప్రేరణతోనో యీ పుత్తరం వ్రాయటం జరిగింది. నేను శిశురోగ విభాగంలో పనిచేసే ఒక హాస్ సర్జనును ఎనిమిది రోజుల క్రితము, ఒక శిశువును మా విభాగమునకు తీసికొని వచ్చిరి. ఆ శిశువు మయోకార్డిటిస్ (గుండెకండరవాపు) తో కూడిన డిప్తీరియా (అనగా గొంతు వాపు ముక్కు రంధ్రముల పై పొరవంటు ఊపిరాడ కుడా జేయునట్లు మహా భయంకరమైన అంటువ్యాధితో) ఊపిరాడక కొట్టుకొంటుంది అందువలన అతి త్వరగా ముఖ్య శ్వాస నాళము (Trachea) లో ఊపిరికై ఒక రంధ్రము నేర్పరచ వలసి వుంది. అట్లా చేశాము.

యీ సాయంకాలము శిశువు మరలా అత్యంత వేదనకు గురికావటం వలన అడ్డుకున్న శ్లేష్మాన్ని వెంటనే తొలగించ వలసి వుంది. దురదృష్టవశాత్తూ మా విభాగంలో వున్న (Sucker) శ్లేష్మమునుతీసే యంత్ర పరికరం చెడిపోయినది. అందువల్ల నేనూ నా (E. N. T.) విభాగం స్నేహితుడూ కలిసి ఆ బిడ్డను శస్త్రచికిత్సా విభాగానికి తీసికొని వెళ్ళాము. ఎందువల్లననగా ఆ సక్కర్ (Sucker) అక్కడ లభించ గలదని.

హఠాత్తుగా కొంత సేపటివరకూ అక్కడ బాగానే పని జరిగింది, కాని శిశువుకు ఊపిరి నిలచిపోయింది. గుండెకూడా

అగిపోయింది. వెంటనే మేము అడ్రినెలిన్ ఇంజక్షన్ కొరకు సిరింజ కోసం వెతికినా అక్కడ నబడలేదు. సిరింజిక్కడ లేదా? కాదు, మేము వెతికినాము కాని, మాచేతులు చానిని అందుకో లేకపోయినవి ఇంతలో (Sucker) ఆ పీల్చేయంత్రము పని చేయటం మానివేసింది.

ఏమాత్రం జీవచిహ్నంలేకుండా తడిసిన బట్టలా శిశువు ప్రేల బడిపోయింది. ఆ నిరాశలో భగవాన్ శ్రీ నత్యసాయిబాబావారిని తలచుకొంటూ నేను నిరంతరము నాతోతీసుకొని వెళ్లే నిఘాతిని ఆ శిశువు గుండెకు రుద్దటం మొదలు పెట్టెను. అప్పుడొక మహా ద్యుతము జరిగింది. అది నాలోకి జీవంతెచ్చింది. శిశువు కొద్దిగా కదలటం జరిగింది

కొద్దిసేపటికి గట్టిగా ఊపిరిపీల్చింది. నాన్నేహితుడు ఆనందాశ్చర్యాలలో మునిగిపోయినాడు. బిడ్డ గుండెకూడ పనిచేయడం ప్రారంభించింది. కాన్నేపటికి కళ్ళు తెరచింది. ఆశ్చర్యముతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయిన మా కళ్ళనుండి కన్నీళ్లు జలజరా రాలాయి, శ్రీ సాయిమాత, విశ్వజనని, బిడ్డను రక్షించి ఆ తల్లిదండ్రులకు మహానందాన్ని ప్రాసాదించింది.

నేను హాస్పటల్ కి వెళ్లేముందు జరిగిన కొన్ని సంఘటనలను కూడ చెప్పవలసివున్నది.

ఉదయపు సమావేశాలకు వేసుకొనే షర్టు వేసుకొని, అప్పటికే చాలా ఆలస్యమైనందువలన, కింగారుగా వున్నాను. వాకిలి దాటి వెళ్ళేముందు ఎందుకో యీ షర్టు తీసివేసి, హాంగరునందున్న మరొక షర్టు వేసుకోవాలని కుతూహలంకలిగింది. ఆకోర్కె ఎందుకో ఆపుకోలేనంత బలంగా ఎందువలన కలిగిందో చాలా విద్భూతంగా వున్నది! వచ్చి ఆ షర్టు వేసుకొని హడావిడిగా హాస్పిటల్ కు పరుగిడినాను.

మరణదేవత అట్టహాసంగా అరచేటప్పుడు బ్రితుకు బాటకు హాంగరునున్న షర్టులో భగవాన్ యిచ్చిన విభూతివున్నందువలననే స్వామిదయవలన అనుకూలమైన మార్పులు జరుగింది. నాకు తెలియరాని ఏదో శక్తి నన్ను ఆ షర్టుధరించుటకు ప్రోత్సహించింది! ప్రతినంపుటన వెనుక అది ఎంత ప్రాముఖ్యములేని చిన్న పుటన అయినప్పటికీ, అది ఎంత హఠాత్సంభవమైనప్పటికీ ఒకని గూఢార్థము తప్పక ఉండేతీరుతుందని తెలిసికొన్నాను.

“సందేహవివారిణి లో “కదలదు నానంకల్పము లేవిదే గడ్డి పోవయును,” అన్నారు. భగవాన్.

తరువాత “పరమం పవిత్రం బాబా విభూతిం. పరమార్థ యిష్టార్థ మోక్షప్రదాతం” విముక్తినికలిగించేది, అద్భుతసంఘటనలకు కారణమయ్యేది, అద్భుతంగా సృష్టించబడినది అయిన విభూతి - యిదికేవలం ఒకపాట మాత్రమేకాదు. యీవాక్యాలిది యాత్రికంగా ఉచ్చరించబడుముకాదు. యీనాటి ఆపరేషన్

ది యేటిరుర్ని అద్భుతసంఘటనా విషయానికి సాక్షిమాత్రుడనై,
పరమాత్ముని విభూతిని స్మరించిన అనందాన్ని, ఆ “పవిత్ర
తలోను ఆ “విచిత్ర” తలోను ఇంకిపై మాట మాటకూ అను
భవించి అనందించటానికి ఆత్మతపడుతూ వుంటాను.

M. జగేష్ కామత్. M.B.E.S

11-12-72

మంగళూరు

అధరమిందుక గదలిన అమృతధార
కరమొకింతగ కదపిన కల్పతరువె
పదములల్లన నడియాడ బాలగోప
బాలునృత్యమె యితడతే పర్తిజాబ

అల్పబుద్ధులు మాన్పి మా ఆర్తిదీర్ప
రూపమును దాల్చి మా మనః తాపములను
దీర్ప వచ్చిన సరమేశః దేవ దేవః
శరణు శరణయ్య శ్రీ నత్య సాయి దేవః

“ ఇ వి పి ల్లి కి ! ”

ఫగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారి జన్మదినోత్సవమును కండ్లా నాంచి ఆనందామృతమును గ్రోలవలెనని ఆస్సాంనుండి 168 మంది భక్తులు ప్రకాంతినిలయమునకు వచ్చిరి. వారందరికీ అశీర్వులను ప్రసాదించుటకొరకు 24వ తారీఖురాత్రి ఎనిమిది గంటలకు శ్రీ వారాదేశానుసారము వారందరూ ప్రార్థనా మందిరములో జమఅయిరి. వారు ప్రకాంతినిలయమునకు వచ్చు నపుడు రైళ్లలో పడిన యాతనలను ఆస్సాం బెంగాల్ రాష్ట్రముల లోని భాషా గొడవలను, తుపానువలన ఒరిస్సాలో గలిగిన భూభీతులనూ, ఆంధ్రలోని సమ్మెలు బండ్లు, బంగాళా యుద్ధం బాముగుండమేర్పడనందున మద్రాసు దగ్గరవచ్చినపుడు వారు పడిన కుండపోతవృష్టిని, వారుఅనుభవించిన కష్టములను, దయార్థహృదయముతో శ్రీవారు పేర్కొని వారిగృహోన్ముఖ ప్రయాణము సుఖవంతముగా యుండునని ఆతికరుణతో దీవించిరి.

ఒకవైపున మొగవారు మరొకవైపున ఆడవారు బారులుతీర్చి అసీనులైయున్న, వారిమధ్యన స్వామివెళ్ళి అందరికీ పవిత్రమైన వీభూతి ప్రసాదమును పంచివెట్టిరి. వారిలో ఒకామెకు అందరికీ అందించినటుల గుప్పెడు వీభూతి పొట్లములను ప్రసాదించి, కొద్దిమారమువెళ్ళి, ఆగి, తిరిగివెనుకకువచ్చి, బాబావారు ఆమెకు

మరి రెండు పొట్లములనిస్తూ “యే బిల్లీ కే లియే” అని నెలవిచ్చిరి.

నివ్వెరపోయిన ఆమెతో “యే బిల్లీ కే లియే” అని తిరిగి చెప్పిరి ఆశ్చర్యానందములో మునిగిన ఆమెకు, గౌహటిసగరమున తనయింటిలోని పెంపుడుపిల్లి అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చినది: అహేతుకదయాపింధు: ఏమి: ఆపిల్లిపై బాబావారి కెంత కరుణ: కృపాసాగరుడు: నిజము: దానిపై శ్రీవారికిగల కరుణను ఎనిమిది నెలల క్రితం బాబావారు ఆయింటిలో నిరూపించిరి.

గవర్నమెంటు ఆసుపత్రిలో మేట్రన్ గా పనిచేయుచున్న ఆమె సోదరి, ఇంకమరికొందరూ ఆమెయింటికి విందారగించుటకు ఆ రాత్రి వచ్చిరి. వంటగదిలో జరుగుచున్నదాన్ని మూలలో కూర్చొని చూస్తూవున్న పెంపుడుపిల్లి హఠాత్తుగా ఒక చేప ముక్కును పట్టుకొని పరుగు తీసినది: కోపోద్రిక్తురాలైన ఆమె ఆపిల్లిని బాగా బాదినది.

ఆ సమయమున ఆయింటిలో గోడమీద, పూజాగదిలో, చెబిల్ పై, యున్న బాబావారి ఫోటోలు అన్నీ అటూ ఇటూ ఊగినవి: కొన్ని క్రిందపడినవి: కానీ యెందుకో పగులలేదు: భూకంపమే మోనని భయపడి, ఆమె అక్కగారు మిగిలిన అతిథులు బయటకు పరుగిడిరి:

సాయిభక్తురాలైన ఆమె చాలావిచారములో మునిగినది తరువాత, ఘాతదయను గురించి తనకు ఒక గుణపాఠమును బాబావారు నేర్పదలచుకున్నారని, అనుకున్నది.

వజ్రకుడున్న ఆపిల్లిని తనవడిలో పెట్టుకుని ఆమె దానివీపును ప్రేమహస్తములతో నిమిరినది.

దానికున్న బాధను పోగొట్టుటకు బాబావారు దానిమీదజల్లిన సువాసనా వీభూతి దానిశరీరముపై యుండుట ఆమె కనుగొన్నది; పశ్చాత్తాపముతో కంటిసీళ్ళుకారుస్తూ, అమెఒళ్ళు భయ భక్తులతో పులకరించినది.

ఎనిమిది నెలల తరువాత ప్రళయంతివిలయంలో ఆపిల్లికొరకే బాబావారు కరుణతో రెండు వీభూతిపొట్లములను ప్రసాదించిరి. ఆహా! ఆపిల్లిచేసిన భాగ్యమెంత! శ్రీవారి దివ్య కరుణ! పీయూష వర్షముయొక్క విచిత్రమెంత వర్షనాతము!

(గాగోయ్)

కర్మవిపినమందు కన్నుమూసిచరించి,
కన్ను దెఱచినేడు గాంచినాడ!
నిన్ను దేవదేవ నిక్కమ్ముగానాడు
జన్మధన్యమయ్యె జగతియందు!

ప్రత్యక్ష దైవ మీవని
సత్యమ్ముధ్వనించెనాత్మ! సాయీశ!, జగ
స్తుత్య! మదావృతకర్మమ
నిత్యమ్ముగుగాకనిక విస్మరణమునన్!

జీనస్ క్రైస్ట్

మతములన్నియూ మానవుని మతిననుసరించి మంచి చెడ్డ మొదలైనవిగా మారును. మతిని దిద్ది తీర్చటమే మతముల పరమోద్దేశము. దేశకాల పరిస్థితులనుసరించి వారి వారి గుణకర్మల నాశ్రయించి పాత్ర భేదములను ఆధారముగాపెట్టుకొని మతములు భిన్న భిన్నముగా కనబడిననూ, అన్ని మతములు చిత్త శుద్ధిని ప్రసాదించి ఏకత్వమును బోధించి హృదయస్థుడైన వరమాత్ముని సాక్షాత్కారమును సాధించేమార్గమును చూపించును. ఆ మార్గమునుసరించి ఆచరించి అనందించటమే మానవుల కర్తవ్యము, వారి జన్మసార్థకత.

ఆచరణరూపమైన ప్రచార ప్రబోధలవలన ఇట్టి మతమును స్థాపించిన జీనస్ క్రైస్ట్ యొక్క జన్మదినమును ఒక Holiday గా, అహార విహారముల పండుగగా ఆచరించక. వారి దివ్య సూక్తులను మహత్తరమైన నడువదేశములను హృదయమున హత్తుకొనేటట్లు చేసుకొనేదే పుత్రమైన వద్దతి.

ఈ నాడు ప్రపంచమంతా వట్టి మాటలతోనే కొన్నిరకములైన యుక్తులతోనే పెద్ద తృప్తి పొందుచున్నది. ఆదంబరము ఆర్కాటము వీటిలోనే ఆనందము వందుకొనుచున్నది. మహాత్ములు

అందించిన ఆశయములపై అలక్ష్యము : వారి సూక్తులపై అనాదరణ :

క్రైస్ట్ ఒక క్రిశ్చియన్ మతీయులకేకాదు, పార్శ్వాత్మ్యులకేకాదు, మానవజాతికే గౌరవనీయుడు; మార్గదర్శకుడు. రాముడు కృష్ణుడు సొందువులకే, భారతీయులకే, క్రైస్ట్ క్రిశ్చియనులకే మొదలైన అల్పభావములన్నీ తుచ్చబుద్ధి కలిగినవారి అభిమతిమొలకానీ, విశాలమనస్కుల భావములుకానేరవు.

దేహము, దేశము

వివిధ రూపనామములు, వివిధశక్తి సామర్థ్యములు కలిగిన అంగములతో కూడినది, ఒక దేహము; అట్లనే, వివిధ దేశములన్నీ చేరి, ఒక విశ్వము. దేహికి దేహమెంతనో, దేవునికి విశ్వమెంతనదేహము : చేతులు కాళ్ళు కన్నులు చెవులు తల కడుపు-అన్నీ చేరి పనిచేసినపుడే ఒక సజీవదేహము. అన్ని అంగములలోనూ అంతశ్శక్తిగా ఒక దైవానుగ్రహము ప్రవహించుచుండును. దాని బలమువలననే మనస్సు బుద్ధి ఇంద్రియములు ఇవన్నీ కర్మలనాచరించును. ఆత్మానుగ్రహమే జీవనాధారము. దానిని పట్టి చూచినపుడు, అన్ని దేహములలోని ఏకత్వము గోచరమగును. నామరూపములు అంగాంగములు వీటినిగమనించిన, భిన్నత కనబడిననూ, అంతర్యములోని ఈ ఆత్మతత్వమునకే ప్రాధాన్యత నీయవలెను. దేశదేశాల విషయము కూడ, అంతే.

కుటుంబ సభ్యులమధ్య, భిన్న భిన్న భేదములు లేచి, ద్వేషాసూయలు ప్రజ్వలించిన, ఆ కుటుంబముయొక్క అప్తి దుర్నినియో-

గమై, పరులపాలై, తప్పిపోవును. - అట్లనే వివిధ దేశములతో కూడిన విశ్వకుటుంబములోని భావములు భిన్నమయిన, భగవదనుగ్రహమనే అస్తిత్వరలో నష్టగుమను.

దేశమునుంచి ఒక హస్తమును విడదీసిన, రక్తప్రావమై ఆ అంగముకూడ క్షీణించి ప్రయోజనములేవిదగును. విభాగము వలన, అనుగ్రహమును కోల్పోవటమేకాక, వేరైన భాగము పాడై పోవు సంభవము కూడవున్నది. విశ్వమంతా సుక్షేమముగా నుండవలెనన్న, అనుగ్రహరక్తము అన్ని దేశములలోనూ అన్ని ప్రాంతములలోనూ, సమాజములలోనూ, అన్నివ్యక్తులలోనూ ఒకేరీతిగా ప్రవర్తించవలెను.

వృక్షమొకటి పెరుగి పెద్దదికావలెనన్న భూమి గాలి వర్షము అన్న అత్యవసరము. అయితే విత్తనం మాత్రము దానికి ప్రధాన ఆధారముగా వుండితీరాలి. అట్లనే జీవునికి కర్మము సద్భావము పుణ్యము ఇవి ఆధారములు; అయిననూ అత్యున్నత విత్తనము అన్నిటికన్న ప్రధానముకదా? భిన్నదేశీయులు భిన్నమతస్థులు భిన్నరూపములతో భిన్న భావములతో భిన్న భిన్నముగా ప్రవర్తించవచ్చును. అయితే విత్తనమొక్కటే! కొన్నివృక్షములు ఒక హీనముగనూ కొన్నిపుష్టివంతముగనూ కొన్ని పొట్టిగనూ కొన్నిపొడుపుగనూ పెరుగవచ్చును గాలి భూమి వర్షములననుసరించి; అయితే బీజరూపమున అన్నియూ ఏకమే.

మూడు - చంద్రులు

చలించే నదీజలములో చలించే చంద్రుడు కనబడును; అదే సమయమున, చలించని కొలనులోని నీటిలో స్తంభించి నట్టుగా చంద్రుడు కనబడును; అకాశమునందు సర్వసాక్షిగా నిర్గుణుడై ఒక చంద్రుడంటాడు. జగత్తులో కర్మల నాచరించుచూ చలించు జీవి, విశ్వుల బుద్ధితో ధ్యానమందు మనస్సు ఇంద్రియములను అరికట్టిన యోగి, వీరిరువురూ ఆ జగత్సాక్షియొక్క ప్రతిబింబములే; ఉపాధియొక్క గుణమును పట్టి చలించినట్టు స్తంభించినట్టు తోచునున్నవి అంతే. సర్వసాక్షియైన ఆత్మ నిర్గుణ విరాకారుడే.

జీసస్ క్రైస్ట్ చలనబడుమును I am the messenger of God " (నేను భగవత్ కార్యమునకై వచ్చిన సందేశవాహకుడను) అన్నాడు; స్థిరత్వము పొందిన తనలోని యోగి బింబమును గుర్తించి I am the Son of God (నేను భగవంతుని పుత్రుడు) అన్నాడు; అకాశమందు సాక్షిగావున్న విరాకార తత్వమును పేర్కొని I and my Father are one (నేను నాతండ్రి ఇద్దరూ ఏకమే) అని ప్రవచించినాడు. అందరూ ఆత్మ స్వరూపుని ప్రతిబింబములే అనే సత్యమును గుర్తించి మానవ సోదరత్వమునూ దైవ పితృత్వమును అంగీకరించిన లోకకల్యాణమునకదే పునాదియగును. అదే సర్వమతసారము, సర్వమార్గముల లక్ష్యము; సర్వజీవుల గమ్యము. దీనిని గుర్తించక మానవులు అన్నిదేశములలోనూ అశాంతికి అక్రమ అన్యాయములకు

గురియై ఘోరప్రచారమునకు పూనుకొని జీవితమును అనర్థమార్గమున నడుపించుచున్నారు.

కాలమార్పువలన విజ్ఞానము విపరీతముగా ప్రభావించి విలసిల్లి వికపింపటము వలన మానవుల మతిచెడి వారు మతసారమునకు విరుద్ధమైన మార్గములలోనే వర్తించుచున్నారు ఉపాహరణమునకు, తల్లి తండ్రులనాదరించి వారికి కృతజ్ఞతనందించవలెను. పెద్దల అనుభవ ధనమునందుకొని వారిని గౌరవించి అనుసరించవలెను, నత్యమునే పఠకవలెను. అన్యాయ అక్రమములనాశ్రయించకూడదని అన్ని మతములూ బోధించును.

అయితే తల్లితండ్రుల మాటలను తిరస్కరించటమే బుద్ధిమంతుల లక్షణమని, పెద్దలననాదరించటమే భృత అని, అసత్యమాడకున్న పురోగమించమని, అన్యాయ అక్రమములతోనే విజయము సాధ్యమని, యెవరికి వారు వాదించి సాధించుచున్నారు. నాబోధనే సరి అని ఇతరులందరూ తప్పుదోషనాశ్రయింతురని అందరూ విర్రవీగుచున్నారు.

భగవద్వాజ్ఞ

మతముయొక్క ఉద్దేశమేమి, మానవుని గమ్యమేమి, జగత్తు - జీవి - ఈశ్వరుడు వీటి నిజసంబంధమేమి, అని తెలుసుకొన్న, భేదభావములరావు. తాను విశ్వసించిన మతము యేదైనను దానిపై శృద్ధాభక్తికలిగి దాని క్రమశిక్షణలను ఆచరించిన వాడ

వివాదములుండవు. గమ్మము చేరవలెననే ఆశ నెరిచేరివలెనన్న విశ్వసించిన మార్గముననుసరించి ప్రయాణము సాగించెను. భగవంతుడు కావలెనన్న భగవంతుని అజ్ఞానుసారము చిత్తించి వారినిచేరే మార్గమునుగుర్తించి ప్రయాణమునకు పూనుకొవలెను. ఒకగ్రామమును చేరవలెనన్న లేచి అచ్చటకు నడచిపోవలెను. గ్రామమే మీరు కూర్చున్నచోటుకు నడచిరాదు. అవతారము వచ్చినదే, ఇంక అన్ని చక్కగా జరుగును అని కూర్చున్న, ఫలము లేదు. అతని సన్నిహితము కావలెనన్న అజ్ఞులను పాటించినచాలు. అప్పుడు సన్నిహితుడవుతాడు.

జీసస్ క్రైస్తు అనేక ఆదర్శములనందించినాడు; సామాన్య మానవులకు దివ్యానుభూతిని కలిగించుకొరకు కొన్ని ఘహిమలను కూడ వారికి ప్రదర్శించినాడు. ఆనందరసమును గ్రోలేనిమిత్తము అనునరించవలసిన ఆధ్యాత్మికమార్గమును బోధించినాడు. కరుణ త్యాగము ప్రేమ సంయమము సహనము మొదలైన సద్గుణములను ఆచరించి అభివృద్ధిచేసుకొని ఆనందమునందుకొండి అన్నాడు.

అశరీర వాణి

శరీరమైన దేహత్యాగము చేసినాడు, అది ఆయనచేసిన పరమోత్కృష్టత్యాగము క్రైస్తవులు స్తుతించేది వాడుక. అయితే, జీసస్సును పదిమం చేరిందించి హింసించినారు. కానీ, తానుగా ఆచరించిన త్యాగము కాదని, జీసస్సు చేసిన త్యాగము అధికాదు,

అతని జీవితమే త్యాగజీవితము. తన సుఖమును తన ఆనందమును త్యాగము చేసి, పరుల బాధని వారణకొరకై పంచ ప్రాణములనర్పితము గావించినాడు. అహంకారమును మమకారమును త్యాగము చేసినదే అన్నిటికన్న మహాత్యాగము. దేహవాంఛలను త్యాగముచేసేది మహత్తరమైన త్యాగము. అపకారమొసగిన వాళ్ళకు ఉపకారముచేసేది కూడ గొప్ప త్యాగశీలమే. కాబట్టి, ఇట్టి త్యాగజీవిత మునాచరించిన జీనస్సు జన్మదినమందు దీనులనాదరించి దలితుల శుశ్రూషకు పూనుకొనవలెను.

జీనస్సు ప్రబోధించిన మతములో భేదభావములను పురస్కరించుకొని, తెగలుద్భవించి, ద్వేషాసూయలు పెరిగినవి. అయితే, క్రైస్తవమతము ఏకత్వమునే నొక్కి వక్కాణించినది. జీనస్సు శిలపై బాధపడుచున్న సమయములో, తన్ను హింసించినవాళ్ళపై సహజముగనే కోపోద్రేకములు చెలరేగినవి. ఆ తక్షణమే ఒక అశరీరవాచి బయలుదేరి, ALL LIFE IS ONE, MY DEAR SON! Be alike to every one'' (జీవరాళులన్నీ ఏకమే; ప్రేమపుత్రుడా! అందరినీ ఏకదృష్టిచే చూచి ఏకత్వముగా భావించు'' అని బోధించినది. DEATH IS THE DRESS OF LIFE'' (దుస్తు యూరేదే మరణము) అని హెచ్చరించినది.

సహజ గుర్తులు

మహాపురుషుల జీవితోద్దేశము ఏకత్వమును బోధించి ప్రజాక్షేమమును లోకకల్యాణమును సాధించేదే. జీనస్సు జన్మించిన

ముహూర్తమందు, ఆ అర్ధరాత్రి సమయమున, గగనమునుంచి ఒక నక్షత్రము పడినట్టుగనో వాలినట్టుగనో కథలు చెప్పుచున్నారు; దానిని కనుగొని ఆ గ్రామమునకు టిబెట్ దేశస్థులు ఇతరులు కొంతమంది వచ్చిరవియు కథలున్నవి. ఈ కథలను పరించటము విశ్వసించటము కూడ జరుగుచున్నవి. అయితే నిజమటనలు అట్టివికాదు. నక్షత్రములు రాలవు; జారిపడవు.

తనరాష్ట్రములోని ప్రతిగ్రామములోనూ జనాభా ఎంతఅవి లెక్కచేసి కనుగొనలెననే వృద్ధేశముతో రాజు ఆజ్ఞ యిచ్చాడు. మేరి, మేరి భర్త ఇద్దరూ స్వగ్రామమునకు ఈ ఆజ్ఞను పాలించేకొరకు ప్రయాణమైరి, వారిద్దరూ ఆ గ్రామములోనే జనాభాగణన జరుగే దినము వుండాలి. అయితే దోపమధ్యన మేరికి ప్రసవవేదనలారంభమయ్యెను. క్రొత్తపూరు: పరిచితులెవ్వరూలేరు. ఒక ఆవుల కొట్లములో రెండావులమధ్య కొంతస్థలమును శుభ్రపరచి, మేరిని అక్కడ పరుండమనిచెప్పి భర్త ఆ మధ్యరాత్రి సమయమున యెవరైనా ఆడవాళ్ళు సాయమునకు దొరకుదురా అని చూచుచూ నిలచినపుడు ఆయనకు శిశువుయొక్క ఏర్పువినపడింది; అదేసమయమున, చిమ్మ చీకటిలో పడి అజ్ఞానాంధకారమువలన అన్యాయ అక్రమ అసత్యములపాలైన లోకమునకు జ్ఞానశోధిని ప్రసాదించే మహాపురుషుని అవతారమయినది అనే గుర్తుగా, ఆకాశమున విశేషమైన వెలుగు బయలుదేరినది! యెప్పుడూ ఇంతే, అంధకారము నాశనమగు దినము; జ్ఞానశోధి జన్మించిన దినమనే దానికి ఒక మహత్సూర్యగుర్తు; అవతారజనన సమయమున ఇట్టివి జరుగేది సహజము.

అర్పణ దృష్టి

కర్తవ్యకర్మలను అర్పణబుద్ధితో నెరవేర్చిన, చిత్తశుద్ధి కలిగి భగవత్సాక్షాత్కారము సులభమగును. ఇదితప్ప రెండవమార్గములేదు. ధనబలము బుద్ధిబలము అధికారబలము యేపీ పనికిరావు ఒకప్పుడు ధనము జ్ఞానము రెండింటి మధ్య పెద్దజగడము బయలుదేరినదట, నావలనపొట్ట నింపుకొని ఆరోగ్యవంతుడై నువ్వు తెలివిని సంపాదించినావు అని ధనము, నేను లేక ధనమున్న ఏమి దాన్ని నాణ్ణించేదేరీతిగా అనేదే తెలియదే? అని జ్ఞానము వాదించినదట. అప్పుడు వారిమధ్యన ఆత్మవచ్చి, దుర్వినియోగము జేసిన మీరిద్దరూ చెడ్డ, సద్వినియోగము చేసిన ఇద్దరూ మంచి అని నమాదావము తెచ్చినదట. వినియోగవిధానమే ముఖ్యము. జ్ఞానములేక ధనము ప్రమాదకరము; ధనములేక జ్ఞానమురాణించదు. ఇతరుల బాధనివారణార్థము ధనమును వినియోగించాలి, ఇతరుల సుఖదుఃఖములను లెక్కచేయక జ్ఞానమును దుర్మార్గములో వినియోగించిన, భయభీతులు పెరుగును.

క్రిస్టియన్ పండుగనాడు క్రిస్ట్ యొక్క పవిత్రభావములను దయా ప్రేమ సహనము పరోపకారబుద్ధి వీటిని - ఆవరణలో పెట్టుకొనే నిర్ణయము చేసుకోవలెను. అట్లుచేయక, మధ్యరాత్రి దీపాలువెలిగించి, క్రిస్టియన్ బ్రీ అని ఒకదానిని యేర్పాటు చేసుకొని తరువాత త్రాగటము నృత్యముచేయటము ఈ కార్యక్రమములతో శ్రద్ధ చూపించుచున్నారు. అనందమైన ఈ సుదినమందు

బాగాత్రాగి తుచ్చమైన ఆనందము నందుకోవటమా ? మానవత్వమునే షరపించు ఆ వైను దేవత్వమునకు కొనిపోవుటెట్లు ? మొట్టమొదట మానవుడు వైనునుత్రాగువాడు: త్రాగినవైను మరిమరి వైనునే ఆపేక్షించి మరిమరి త్రాగును: చివరకు, వైను ఆ మానవుణ్ణి త్రాగివేస్తున్నది. ఇది త్రాగటముయొక్క దుఃఖమయ కథ - బాట్లు లోనికిపోతున్నది: తరువాత దాన్ని త్రాగినవాడే ఆ బాట్లలోపల చిక్కుకొని బయటకువచ్చేది సాధ్యముకాక అవస్థ పడుతాడు. ఇది కథ.

భవిష్యద్వాణి

ఇంకొక ప్రధానమైన విషయమును మీకుగుర్తుకు తెప్పించవలెననుకున్నాను. జీనస్సు కాయమును వదలిపెట్టి ఆత్మతత్వములో లీనమయ్యే సమయమందు తన అనుచరులొక్కరికి జాన్ అనే ఆయనకు ఒకమాటను చెప్పిపోయినాడు. ఆ మాటకు భిన్న భిన్న మార్గములో నానార్థములను కల్పించి వ్రాతను అభివృద్ధిపరచే వ్యాఖ్యాతులు, దాని సత్యమే అడుగంటిపోవునట్లు పెద్ద సమస్యగా పెంచినారు. కానీ, దాని నిజార్థము చాలా స్పష్టముగనే వున్నది.

“నేను పోయినను మీరు చింతించనక్కరలేదు; కాల కారణములు ఒదగి వచ్చినపుడు, నన్ను సృష్టించినవాడే మరి వస్తాడు; లోకమున అవతరిస్తాడు” అన్నాడు, క్రైస్తవ. అక్కడున్న ఒక గొరిగి పిల్లను చూపించి, “ఈ పేరుతో (LAMB) వస్తాడు” అన్నాడు. అంటే, LAMB అనే ప్రాణిగా గాదు గొరిపిల్లయొక్క ధ్వనియేమిటి? బా బా BA BA అనికదా బాబాపేరుతో, ఈ రూపముతో వస్తారని అర్థము. మరియు

ఆ అవతారముయొక్క పేరు సత్యము (TRUTH) అని, అయిన వామనుడని, కేకరాశి కిరీటముతోవుందురని, యెర్రటి రక్తపు కలర్ రోబు (blood red robe), (ఇట్లాచి) ధరింతుడు, అని వివరములను కూడ ఆ గునకు బోధించి జీసస్సు మాయ మైనాడు. ఈ సత్యమును మీకు ఇంతవరకు తెలుపలేదు. అయితే మీఅందరిలోనూ సాయివున్నాడు అని నేను హెచ్చరించుచున్నాను కదా? ఆ మాటకు ఇదే అర్థము. రక్తపు కలర్ గాను వేసికొని, పొట్టిగా, కుటిలకుంతల కేకరాశి కిరీటముతో మీ మీ హృదయ పీఠమందు బాబా అనే పరిశుద్ధమైన నిర్మలమైన పవిత్రమైన LAMB దివ్యస్వరూపమున్నది అనేది మీ నిజతత్వము. ఇదే అవతార తత్వము; అవతారము బోధించే తత్వము.

ఈశ్వర స్పర్శ భూతానాం, ఈశావాస్యమిదం సర్వం - వానుడేన స్పర్శమిదం : భారతీయ సంస్కృతియొక్క దివ్య సందేశమిది. భగవత్తత్వము ప్రత్యేకముగా వుద్భవించి అంత రించునదికాదు. హృదయములో సదా సర్వత్ర నిండిన చైతన్య మే అది. అందరిలోనూ అన్నిదేశములలోనూ, యెప్పుడూ వున్నది అది ఒకటే.

ఉండేది ఒకే దేవుడు; సర్వాంతర్యామి; ఉండేది ఒకే మతము, ప్రేమమతము; ఉండేది ఒకేజాతి. మానవజాతి; ఉండేది ఒకే భాష; హృదయభాష! ఆ ఏకత్వమును సాధించి; ఐక్యతలో అనందించండి.

శ్రీసత్యసాయి సత్సంగసమాచారములు

25-12-72 ప్రశాంతినిలయం: శ్రీవారి క్రిస్టేమస్ సందేశము.

28-12-72 మారవాణివగర్: శ్రీసత్యసాయిస్వడి సర్క్కులో: గ్రంథాలయ ప్రారంభోత్సవము: డ॥వి.కె.గోకాక్ గారిచే.

31-12-72 బండారల్లాంక (తూ॥గో॥జిల్లా): స్వామి కారుణ్యానంద గారిచే పువన్యాసము. బాలవికాస్ పిల్లలచే “ధర్మవిజయం” నాటిక. ‘తిరువారూరు (తంజావూరుజిల్లా): సమితి: 7వ వార్షికోత్సవము. అధ్యక్షత: డ॥బాలసుబ్రహ్మణ్యం, M.D. బాలవికాస్ పిల్లలచే “మార్కండేయ” నాటిక.

1-1-73 :బృందావనం (వైట్ ఫీల్డ్): శ్రీవారి ‘నూతన సంవత్సర సందేశము’.

:ఘననేశ్వరం (ఒరిస్సా): స్వడిసర్క్కులో 3వ వార్షికోత్సవము: ఉపన్యాసకులు: డ॥బి బిశానందమహాంత్రి, ప్రొ॥డా॥హరిహరదాస్

7-1-73 :భారత్ యొక్క స్వాతంత్ర్యం: నగరసంక్రీతన: 3వ వార్షికోత్సవము

13-1-73 :బెత్తంగడి(ద.క.జిల్లా):సమితి: సంక్రాంతి సభ: ప్రొ॥ విశ్వామిత్రగారిచే పువన్యాసము,

పుస్తక మాలి

1 పుస్తకముల వెలనూ పోస్ట్ మరియు రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీలను మని యార్దరుద్వారా మాకు పంపించిన తరువాత మాత్రమే మీకు పుస్తకములు పంపించగలము.

2 విలువలోనున్న పుస్తకములు వాటి పోస్టు ఛార్జీలు క్రింద తెలియ జేయబడినవి. పుస్తకములు రిజిస్టర్డ్ బుక్ పోస్ట్ లో మాత్రమే పంపబడును. మీకు కావలసినపుస్తకముల వెలనూ పోస్టు ఛార్జీ మరియు ప్రతి ఆర్డరుతోనూ రిజిస్ట్రేషను ఛార్జీ రూ. 1-05 పై జతపరచి, కావలసిన పుస్తకములను వివరముగా వ్రాసి పంపవలెను.

పేరు

వెల

టపాలఛార్జీ

తెలుగు:-----

1. సత్యంగీవం సుందరం(1)	4-00	0-40
2. (2)	4-00	0-45
3. మణిమాల	1-00	0-55
4. భాగవత వాహిని	4-00	0-21
5. అర్చన	1-00	0-10
6. పాయరామ నామమహిమ	1-00	0-10
7. సందేహ నివారిణి	1-50	0-20
8. గీతా వాహిని	4-00	0-40
9. వచనామృతము	4-00	0-30
10. ధర్మవాహిని	1-50	0-15
11. గీతాభావ ప్రకాశము	15-00	1-00
12. బోధామృతము	0-50	1-00

13. దివ్యోపన్యాసములు	1-50	0-15
14. స్తుతి తరంగణి (2వ భా)	0-50	0-10
15. దివ్యజ్ఞానదీపికలు	0-75	0-20

కన్నడం:——

1. నత్యం శివం సుందరం	3-50	0-30
2. జ్ఞానవాహిని	1-50	0-10
3. ప్రకాంతి వాహిని	1-50	0-10
4. సందేహ నివారిణి	1-50	0-10
5. ధర్మ వాహిని	1-50	0-10
6. ఉపనిషత్ వాహిని	1-50	0-10
7. ధ్యాన వాహిని	1-50	0-10
8. ప్రశ్నోత్తర వాహిని	1-00	0-15
9. గీతావాహిని	4-00	0-25

మలయాళము:——

1. జ్ఞానోపదేశరత్నంగళ	1-50	0-20
2. 108 రత్నంగళ	1-50	0-10
3. గీతావాహిని	3-00	0-15
4. అవతారమాహాత్యం	0-50	0-15
5. ధ్యానవాహిని	1-50	0-15
6. అవతార మధుగవాక్య	2-00	0-20
7. వాచోరత్నంగళ	3-00	0-30
8. ధర్మ వాహిని	1-00	0-10

ఇంగ్లీషు . . . —

1 సత్యసాయి స్పీక్స్ (2భా)	4-00	0-30
---------------------------	------	------

2.	సత్యసాయి స్పీక్స్ (3భా)	4-00	0-30
3.	,, .. (4భా)	5-00	0-40
4. (5భా)	5-00	0-40
5.	సాయిబాబ (అమేరికన్ ఎడిషన్)		
	సత్యం శివం సుందరం (1వ భా)	6-00	0-30
6.	ప్రశాంతి వాహిని	2-00	0-15
7.	ప్రేమ వాహిని	2-00	0-15
8.	ఉపనిషత్ వాహిని	2-00	0-15
9.	గీతా వాహిని	4-00	0-35
10.	జ్ఞాన వాహిని	2-00	0-15
11.	భాగవతవాహిని	5-00	0-40
12.	భజన్ సాంగ్స్	2-00	0-20
13.	ధ్యానవాహిని	2-00	0-15

ఆరవం:-----

1.	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబ అరుక్ వాక్కు	2-00	0-15
2.	అనబిన్ జ్యోతి	2-00	0-20
3.	సత్యం శివం సుందరం (1వ భా)	3-50	0-40
4. (2వ భా)	4-00	0-30
5.	భజనావళి	1-00	0-15
6.	అవతార మొత్తముదం (1వ భా)	3-00	0-30
7.	,, , (2వ భా)	3-00	0-35
8.	సాయిపూజ	1-00	0-10

9. దర్మ వాహిని	1-50	0-15
10. సందేహనివారణి	2-00	0-25
11. జ్ఞానవాహిని	1-50	0-20

హిందీ:-

1. సత్యసాయిశ్వరాక్షునమః (పద్యములు)	1-00	0-10
------------------------------------	------	------

బెంగాలీ:-

1. సత్యం శివం సుందరం	4-00	0-35
2. సందేహ నివారిని	2-50	0-30

గుజరాతీ:—

1. అమృత్ వాహిని	2-00	0-20
2. కథాసుధ	2-00	0-15
3. దర్మ వాహిని	1-50	--20
4. సత్యం శివం సుందరం	4-00	0-35

సింధి:—

1. భజనావళి	0-50	0-10
2. ద్యానవాహిని	1-00	0-15

మేనేజర్, ననాతన సారథి.

గమనిక -- పత్రికల చందాలు, పుస్తకముల అర్జున

1. ప్రకాంతిని అయమునుండి తెలుగు మరియు ఇంగ్లీషు భాషలతో మాత్రమే ఈ మాసపత్రిక ప్రచురింపబడుచున్నది. వార్షిక చందా : 4రు॥ ఒక సంవత్సరము వకు తక్కువకాని 5 సం॥౨ తెక్కువకాని చందాలు స్వీకరింపబడవు.

2. చందాలను పంపించునపుడే ఈక్రింది వివరములను సుస్పష్టముగా తెల్పవలెను.

ఎ) మొదటిసారిగా చందాలను పంపేవారు “క్రొత్తచందాదారు”, అని వ్రాయవలెను.

బి) ప్రస్తుతచందా గడువు పొడుగించుటకు, తనచందానెంబరును చందాశంపించు సమయమునందే తెలియజేయవలెను.

సి) తెలుగు పత్రికకావలెనో లేక ఇంగ్లీషుపత్రిక కావలెనో స్పష్టముగా వ్రాయవలెను.

శీ) చందాదారు తన పేరును పూర్తి విలాసమును స్పష్టముగా తెలియనట్లు వ్రాయవలెను. M. O. ద్వారా చందాను పంపించువారు వారి పేరును పూర్తి విలాసమును M.O. కూపను పెనుకభాగమున వ్రాయుట అత్యవశ్యకము.

3. పత్రికలుగాని పుస్తకములుగాని V. P. P. ద్వారా పంపబడవు. పుస్తకములు కావలసినవారు వాటివివరములను పైకముతోపాటుగా తెలియపరచవలెను.

M. O. ద్వారా పైకమును పంపించువారు కూపనులోనే కావలసిన పుస్తకముల వివరములను తెలియజేయవలెను.)

4. పత్రికకుగాని పుస్తకములకుగాని పైకమును పంపించువారు తమచెక్కులను ద్రాఫ్టులను, పోస్టల్ ఆర్డర్లను, మనియార్డర్లను. “సనాతన సారథి”, ప్రకాంతినిలయం పోస్టు, అనంతపురంజిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్, అను చిరునామాకు పంపవలెను. చెక్కులు పంపేవారు బ్యాంకింగరులనుకూడా కలిపి, మొత్తమును పంపవలెను. పత్రికగాని, లేక, పుస్తకములుగాని చెక్కుపైకము వసూలైన తరువాతనే పంపించబడును.

5. పైవిషయములకు సంబంధించిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరములను “మేనేజరు, సనాతన సారథి, ప్రకాంతినిలయం పోస్టు, అనంతపురంజిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ అను చిరునామాకు వాయవలెను అట్లువ్రాయు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములలో తమచందానెంబరును లేక బుక్ ఆర్డరునెంబరును, తప్పక వ్రాయవలెను, అట్లు వ్రాయనియెడల జవాబుతిచ్చుటకు అల స్యమగును.

6. పోస్టుద్వారా పొబోలు పంపబడవు.

అంధ్రప్రదేశ్ అనంతపురంజిల్లా ప్రకాంతినిలయము నందలి శ్రీ సత్యసాయి ముద్రాక్షాళయము యన్, కస్తూరి గారిచే ముద్రింపబడి బి.వి.రాజారెడ్డిగారిచే శ్రీ సత్యసాయి ప్రింట్ తరఫున వ్యచరింపబడినది. యెడిటర్, యన్. కస్తూరి యం. శ్రీ బి, యల్.